

No 15.

En Klage Sang:

O Skjæbne, haarde Skjæbne,
Hvi du mig salder tungt
Ia nogle maa saaledes
I Verden rumle om,
Og meget Ondt maae lide,
Paa denne Verdens Jord.
Jeg kan med Sandhed sige
Jeg er ei fri derfor.

Jeg gænger her som Fange,
Og su'ker udi Lon,
Jeg er nu snart at ligne
Med den forlorne Son.
Min Vre er forspildet
Min Glæde blev tilklam
Jeg er nu saa forvildet
Som et forvildet Lam.

V box 38:1138

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Mine Fattige Forældre,
Som mig opdraget har,
Dg meget ondt har døiet,
Den Tid jeg liden var.
Dengang da jeg opvorte,
O! da var Glæden stor!
So større jeg er blev n,
So større Sorgen er.

Til hvem skal jeg mig vende,
Naar at jeg Frihed faaer,
Jeg ingen Venner hev r
Paa denne Verdens Jord.
Men jeg vil stedse Sukke
Dg bede til min Gud;
Han horer mine Sukke,
Dg hjælper mig vel ud.

Det er som Ordet lyder,
Naar Bogueu helde vil;
Da er der ogsaa mange,
Som gjerne hjælper til;
For Andre at bagtale
Det veed jeg meget vel,
Men de kan for de tænker
Gaae nok i deres deel.

Nu slutter jeg min Bise
Dg Pennen læger hen;
Jeg kan ei mere skrive
Af Sorg er jeg beklemmt,
Men jeg vil stedse bede
Til Gud i Himmelen;
For alle dem jeg kjender
At det maage gaae dem vel.

No 14.

[Bruan, Niels Thoroup]

Paa hine elskte Steder,
Hvor jeg engang blev født,
Der blomstre milde Glæder,
Der rinder Livet sødt.
Der flokke sig Unge og Gamle
Under løvrig Seg;
Der Niser og Unglinge samle
Sig seent til Skyldfrie Leeg. :r

Der Drengen alt maa lære
Fra spæde Barndoms Aar,
At holde høit i Tre
En Dtings sølvgraae Haar.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100
0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

∴; Bee dem, som de Gamle ei h dred!
Ei fortjene de,
At de, naar de selv vorde F dred,
See sig h dredre. ∴;

Som Venner og som Br dred
Vi har hindanden kjær;
Vi elste vore M dred;
D  Dyden hellig er.
∴; I Dvinden en Engel vi skue,
Som Madonna mild,
Og stedse vor Kjærligheds Luz
Er en hellig Id. ∴;

At trøste dem, som gr de,
At række hjælpsom Haand,
Det er vor største Glæde,
Det h ver Sjæl og Aand.
∴; Naar tr nzende Br dred Du trøster
Paa den dunkle Jord,
I Himmelen Lommen Du høster;
Den er vis og stor. ∴;

U.S. u. 